181281

தஞ்சை பெரிய கோயில் சரிதக் குறிப்புகள்

N24
181281

தஞ்சைப் பெரியகோயில்

சரிதக் குறிப்புகள்.

5 MAR 1924

சாசனங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு

கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல்

பண்டிதர், L. உலகநாதபிள்ளை,

எழுதியது.

1924.

ll Rights Reserved.

5 - MAR 1924
MADRAS

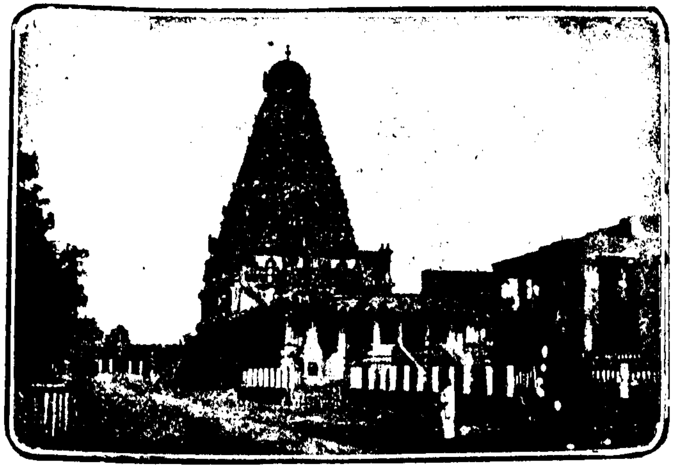

தஞ்சைப் பெரியகோயில்.

தஞ்சைப் பெரியகோயிற் சரிதக் குறிப்புகள்.

முற்காலத்தில் கலையினும் கைத்தொழிலினும் மேம்பட்டிருந்தாரது தொழில் நலத்தைப் பிற்காலத்திய சிற்ப வல்லவர்க்கு நினைப்பூட்டும் ஞாபக சின்னமாகவும், தஞ்சையைத் தலைமைநகராகக் கொண்டு சோழநாட்டை ஆட்சிசெய்து வந்த மன்னவர் மன்னன் முதலாவது இராஜராஜன், பலநாடுகளையும் வென்று ஜயசீலனாக வீற்றிருந்ததற்கு அறிகுறியாகத் தன் இராஜதானியில் நாட்டிவைத்த ஜயத்தம்பம் போலவும், நின்று விளங்கும் இப்பெரிய கோயிலிற் சென்று பார்க்கின், பற்பல இடங்களிலும் சாசனங்கள் வெட்டப்பட்டிருத்தலை இன்றும் காணலாம்.

அவைகள் 'நாம் குடுத்தனவும் அக்கன் குடுத்தனவும் நம் பெண்டுகள் குடுத்தனவும் மற்றும் குடுத்தார் குடுத்தனவும் வெட்டுக' என்று இராஜராஜன் மொழிந்த முறைப்படி வெட்டப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு வெட்டியவைகளுள் இராஜராஜனும் அவன் தமக்கை குந்தவையாரும் கொடுத்தனமட்டும் நடுவிமானத்திலும், பெண்டிரும் பிறரும் தந்தவையாவும் பிறவிடத்திலும் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள், விமானத்தின் வடபுறத்தில், திருமஞ்சனநீர் வந்து விழும் இடத்திற்கருகில், "ஏ தத் விச்வ சிரோண்மௌலி" எனத் தொடங்கிய சாசனமே முதன்முதலில் வெட்டியதாகும். அதில், "நாம் எடுப்பிச்ச திருக்கற்றளி ஸ்ரீராஜராஜீச்வரம்" எனக் கூறப்பட்டிருத்தலால், இப்பெரிய கோயிலுக்குப் பெயர் இராஜராஜீச்வரம், இதனைக் கட்டுவித்தவன் இராஜராஜன், இது ஒரு கற்கோயில் என்பன விளங்கும்.

இனி, இக்கோயில் எடுப்பித்த இராஜராஜன்
"திருமகள் போலப் பெருநிலச் செல்வியுந்
தனக்கே உரிமை பூண்டமை மனக்கொளக்
காந்தளூர்ச் சாலைக் கலமறுத் தருளி

* * * * *

தொழுதகை விளங்கும் யாண்டேய் செழியரைத்
தேசுகொள்
கோராஜ கேஸரி வர்மரான ஸ்ரீராஜராஜதேவர்"

18-8

என சாசனத்தொடக்கத்தில்காணப்படும் மெய்க்கீர்த்தியால், சேரநாட்டுத் துறைமுகமாகிய காந்தளூரில் மரக்கல[illegible] அழித்து வெங்கைநாடு, கங்கபாடி, தடிகைபாடி, நு[illegible] பாடி, குடமலைநாடு, கொல்லம், கலிங்கம், ஈழம், இர[illegible] பாடி, முன்னீர்ப்பழந்தீவுகள் என்னும் இவைகளைக் கைக்கொண்டு, பாண்டியர்களை வென்றடக்கி அளவில்லாத செல்வத்துடன் உலகமுழுதையும் ஒரு குடைக்கீழ் வைத்தாண்ட சக்கிரவர்த்தி, இராஜகேஸரி என்னும் பட்டப்பெயருடையவன் என்பதை நன்குணரலாம்.

இவன் இரண்டாம் பராந்தகனுக்கு இளைய குமாரனாவான். இவனுக்கு, ஒலோகமஹாதேவியார், சோழமஹாதேவியார், அபிமானவல்லியார், பஞ்சவன்மஹாதேவியார், பிருதிவிமஹாதேவியார், இலாடமாதேவியார், திரைலோக்கியமாதேவியார், மீனவன்மாதேவியார், என மனைவியர் எண்மர் இருந்தனர். அவருள் தந்திசக்திவிடங்கியார் என்கிற ஒலோகமஹாதேவியாரே முதற்பெருந்தேவியாவார். இவன் மகன் இராஜேந்திரன். இவனுடைய தமக்கையார் குந்தவையார். இவன் அரசாட்சி செய்தது கி, பி. 985 முதல் 1013 வரையிலுமாகும்.

இனி, இக் கோயிலைப்பற்றிய சிற்சில விஷயங்களைக் கூறப்புகுமுன், இராஜராஜேச்வரத் திருப்பணி தொடங்கிய காலத்தை ஆராய்வது முக்கியமாதலால், அதனை ஆராய்வோம்.

இராஜராஜனுக்கு, அருண்மொழி, ராஜாசிரயன், நித்தவிநோதன், சிவபாதசேகரன், ஜயங்கொண்ட சோழன் முதலிய பலபெயர்கள் சாசனங்களில் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் இராஜராஜன் என்னும் பெயர் 18-வது வருடம் வரையினும் சாசனங்களில் காணப்படவில்லை. இவன், சகம் 926-ல் சிதம்பரத்திற்கு நிபந்தங்கள் பல அமைத்ததன் பயனாக, அங்கு இவனுக்கு இராஜராஜன் சிவபாதசேகரன் என்னும் பெயர்கள் அளிக்கப்பட்டன. இதை அனுசரி[illegible] இவனது 19-ம் வருட சாசனத்தில் தான் இராஜரா[illegible] என்னும் பெயர் முதன்முதலில் காணப்படுகின்றது. [illegible]லால் அவ்வருடத்திற்றான் இவனுக்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டதுபோலும் என்று ஊகிக்கலாம். இராஜராஜன் என்பது

சிவநண்பனும் செல்வத்திற் சிறந்தோனுமாகிய குபேரனுக்குரிய பெயர்களுள் ஒன்று. இத்தகைய அருமையான பெயர் கிடைத்த பிறகே இப்பெயரால் ஆலயம் எடுப்பிக்கும் எண்ணம் இவனுக்கு உண்டாகி இருத்தல் வேண்டும். இவன் மேலைச்சளுக்கிய மன்னன் சத்தியாசிரயனை வென்றதற்காகப் பொற்பூக்கள் பல இவ்வாலயத்துப் பரமசுவாமிக்குக் கொடுத்ததாக, "ஸத்யாச்ரயனை எறிந்து எழுந்தருளி வந்து ஸ்ரீபாதபுஷ்பமாக அட்டித் திருவடி தொழுதன திருப்பொற்பூ". என்பதனால் தெரிகின்றது. அவ்வெற்றி இவனது 22-ம் வருடத்தில் ஏற்பட்டதாகும். அவ்வருடத்தில் பொற்பூவால் அர்ச்சிப்பானாயின், இவ்விமான வேலை ஒருவாறு முடிந்திருத்தல் வேண்டும். யாண்டு 23 முதல் 27 வரையில் பொற்சின்னங்களும் பொன்னாபரணங்களும் கொடுத்ததாகச் சாசனம் கூறுகின்றது. இதனால், இருபத்து மூன்றாம் யாண்டில் இக்கோயில் திருப்பணி பெரும்பாலும் முடிந்திருக்கவேண்டும். "யாண்டு இருபத்தைஞ்சாவது நாள் இருநூற்றெழுபத்தைஞ்சினால் உடையார் ஸ்ரீராஜராஜதேவர் ஸ்ரீராஜராஜீச்வரமுடையார் ஸ்ரீவிமானத்துச் செம்பின் ஸ்தூபித்தறியில் வைக்கக் குடுத்த செப்புக்குடம் ஒன்று" என்னும் சாசனவாக்கியத்தால், திருப்பணி முற்றுப்பெற்றுக் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றகாலம் இருபத்தைந்தாம் வருடம் என்பது விளங்குகின்றது. இன்னும் "யாண்டு இருபத்தாறுவது நாள் இருபதினால் உடையார் ஸ்ரீராஜராஜதேவர் ஸ்ரீவிமானக்கல்லில் வெட்டுக" என்று திருவாய்மொழிந்திருப்பதும், இராஜராஜீச்வரத் திருப்பணி 35-ம் வருடத்தில் முடிவுபெற்றதை வலியுறுத்தும். இவற்றால், தஞ்சை இராஜராஜீச்வரமாகிய பெரியகோவில் இராஜராஜனது பத்தொன்பதாவது யாண்டில் தொடங்கி இருபத்தைந்தாவது வருடத்தில் கட்டி முடித்ததென்று கொள்ளத்தக்கது. அதாவது கி, பி. 1003-ல ஆரம்பிக்கப்பெற்று கி, பி. 1009-ல் முடிவுற்றது என்பதாம்.

இக் கோயில் விமானம் 200 அடி உயரமுடையது. அதன் உச்சியில் போடப்பட்டுள்ள தளம் ஒரே கருங்கல். அது ஏறக்குறைய 80 டன் நிறையுள்ளது எனத் தஞ்சாவூர் ஜில்லா கெஜட்டியர் கூறுகின்றது. இவ் விமானத்தின் மீது வைக்கப்பட்டுள்ள ஸ்தூபிக்குடம் செம்பினாற் செய்யப்பட்டு

மேலே பொற்றகடு போர்த்ததாகும். செப்புக்குடம் 3083 பலம் நிறையுடையது. அதன்மேற் போர்த்துள்ள பொற்றகடு 2926½ கழஞ்சு. இவற்றைச் சாசனத்திற் காண்க. இவ்விமானத்தின் தெற்குவாசல் 'விக்கிரமன் திருவாசல்' எனப் பிற்காலத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாலயத்திற்கு மூன்று கோபுரவாயில்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள், முதற்கோபுர வாசலுக்கு "கேரளாந்தகன் திருவாசல்" என்று பெயர். இரண்டாவது, "இராஜராஜன் திருவாசல்" என்னும் பெயருடையது. மூன்றாவது, "அணுக்கன் திருவாசல்" ஆகும். இவ்வாசல்தோறும் காவற்காரர் உண்டு. அவர்க்கு மெய்க்காப்பார் என்று பெயர்.

இரண்டாவது கோபுரவாசலைக் கடந்து உட்புகும்போது காணப்படும் பிரகாரம் திருச்சுற்றுமாளிகை எனப்படும். இது 500 அடி நீளமும் 250 அடி அகலமும் கொண்டது. இதனை அரசன் அனுமதியின்பேரில் கட்டியவர், சேனாதிபதி கிருஷ்ணன் ராமனான மும்மடி சோழபிரம்மராயன் என்பதை, "ஸ்ரீராஜ ராஜதேவர் திருவாய்மொழிந்தருள இத் திருச்சுற்று மாளிகை எடுப்பித்தான் சேனாபதி கிருஷ்ணன் ராமனான மும்மடி சோழபிரஹ்மராயன்" என்னும் சாசனத்தால் அறியலாம். இவர் சேனாபதியேயல்லாமல் திருமந்திரவோலை நாயகமாக (Chief Secretary)-வும் இருந்தவர். இப்பிரகாரத்தில் திக்குப்பாலர் எண்மருக்கும் அவரவர்க்குரிய திசையில் ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன அவற்றின்மீது கற்கலசங்களே இக்காலத்தில் காணப்படினும், பொற்றகடு சுருக்கின செப்புக்குடங்கள் இராஜ இராஜனுடைய குருக்கள் ஈசான சிவபண்டிதரால் கொடுக்கப் பட்டன என்பது சாசனத்தால் விளங்குகின்றது. இப்பிரகாரத்திலுள்ள தக்ஷிணாமூர்த்தியாலயமும் சுப்பிரமணியர் ஆலயமும் இராஜராஜன் காலத்தில் எடுக்கப்பட்டவையல்ல. விநாயகராலயம் சரபோஜி, மன்னவர் II கட்டுவித்தது.

இவ்வாலயத்தின் பெயர் இராஜராஜீச்வரம் என்பது முற்கூறப் பட்டது. இதில் வீற்றிருப்பவர் இராஜராஜீச்வரமுடையார் எனப்படுவார். இக்கோயில் விமானம் தக்ஷிண

மேரு எனப்படும். இதன்கண் எழுந்தருளி இருக்கின்ற [illegible]மசுவாமிக்கு தக்ஷிணமேரு விடங்கர் என்று பெயர். [illegible]ராஜருக்கு ஆடவல்லான் என்பது பெயராகும். சிவமூர்த்தங்கள் பல காணப்படினும் அம்மையின் பெயரெல்லாம் வெவ்வேறாக இல்லாமல் உமாபரமேச்வரி என ஒன்றாக இருக்கின்றன.

இக்கோயிலில் பற்பல சிவமூர்த்தங்களை யல்லாமல் விஷ்ணு திருமேனியும், நம்பி ஆரூரர், நங்கை பரவையார், திருநாவுக்கரையர், திருஞானசம்பந்த அடிகள், சிறுத்தொண்டர், முதலிய அடியார் திருமேனிகளும், இராஜராஜன் அவன் பட்டத்தரசி லோகமாதேவியார் படிமங்களும் பிரதிஷ்டை செய்விக்கப்பட்டன.

இவ்வாலயத்துள்ள நந்தி ஒரே கல்லிற் செய்யப்பட்டதெனினும் இந்தியாவிலுள்ள பெரிய நந்திகளில் இரண்டாவதாகும். இது 12 அடி உயரமும் 19½ அடி நீளமும் 8¼ அடி அகலமும் உடையது. இந்த நந்தி மண்டபம் தஞ்சை நாயக்க அரசர் காலத்திற் கட்டியதாகும்.

இவ்வாலயத்தில் சிறுகாலை, உச்சம்போது, இரவை என்று மூன்று காலத்திலும் பூஜை நடைபெற்றது. பெருஞ்சண்பகமொட்டு, ஏலக்காய், வெட்டிவேர் ஆகிய இவைகளை ஊறவைத்தநீரைத் திருமஞ்சனத்திற்கு உபயோகித்தனர். நெய்கொண்டு திருவிளக்குகள் ஏற்றப்பட்டன. பழவரிசியாற் சமைத்த போனகம், அப்பக்காயமுது, காய்க்கரியமுது, பொரிக்கரியமுது, புளிங்கரியமுது புளியிட்டுங்கரியமுது, தயிரமுது, நெய்யமுது, அடைக்காயமுது, வெள்ளிலை பமுதுடன் நிவேதிக்கப்பட்டது. அச்சமயத்தில் ஆரிய நாற்பத்தெண்மர் திருப்பதியம் விண்ணப்பம் செய்ய, ஆரியமும் தமிழும் பாடுபவர் பாட, கணபாடிகள் சாமகானம் செய்திட, மத்தளம் பக்கவாத்தியம், வீணைகளுடன் காந்தர்விகள் இன்னிசை பாடுவர். மொரவியம், வங்கியம், பாடவியம், [illegible]டுக்கை [illegible]றைச்சங்கமும் வாசிக்கப்படும். உவச்சுப் [illegible]முழங்கும்.

ஆலயத்திற்கு [illegible]க்கிய அதிகாரி சண்டேசுரராதலால் இக்கோயிலைச் சார்ந்[illegible]வையாவும் அவர் பெயரால் நடை

பெற்று வந்தன. கோயில்காரியம் பார்ப்பவர் ஸ்ரீகாரியம் பார்ப்பவர் எனப்படுவார். அவரைக் கண்காணிப்பவரை ஸ்ரீகாரியக் கண்காணி நாயகம் என்பர். அக்காலத்தில் இராஜராஜீச்வரத்தில் ஸ்ரீகாரியஞ்செய்தவர் பொய்கை நாடு கிழவன் ஆதித்தன் சூரியனான தென்னவன் மூவேந்த வேளான். ஸ்ரீகாரியக் கண்காணி நாயகம் செய்தவர் பாண்டிநாடான ராஜராஜ மண்டலத்துத் திருக்கானப்பேர்க் கூற்றத்துப் பாளூர் கிழவன் அரவணையான் மாலரிகேசன். அர்ச்சகர் சைவாச்சாரியன் பவனபிடாரர்.

இக்கோயிலில், பண்டாரிகள் (Treasurer) கணக்கர், மெய்க்காப்பார், பரிசாரகம் செய்பவர், திருவிளக்கிடுவார், திருப்பள்ளித்தொங்கல் பிடிப்பார், வண்ணமிடுவார்களும், சோதிடர், தச்சன், தட்டான், கன்னான், குசவன், தய்யான், அம்பட்டன், வண்ணான் முதலியோர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்களுக்குப் பரம்பரையாக வேலை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இவர்கள் யாவரும் சம்பளமாகப் பெறுவது நெல்லாகும்.

இக்கோயிலில் ஆட்டை (வருட) விழா திங்கள் (மாத) விழா என்று இரண்டு திருவிழாக்கள் நடைபெற்றன. ஆட்டைத் திருவிழாவிற்குக் கொடியேற்று நாளையும் ஆடவல்லான் புறப்பாடு தினத்தையும் பறையறைந்து தெரிவிப்பர். அத்திருவிழா வைகாசி மாதத்தில் நடைபெறும். அப்பொழுது ஸ்ரீராஜராஜீச்வர நாடகம் நடப்பதுண்டு. இந்நாடகத்திற்குப் பதிலாக சரபோஜி ராஜா II காலமுதல் குறவஞ்சி நாடகம் நடக்கின்றது. திங்கள் விழாக்களுள், இராஜராஜன் பிறந்த நாளாகிய சதயநாள்விழா மாதந்தோறும் நடைபெற்றது.

இனி, பொன்னாற்செய்து 'சிவபாதசேகரன்' என்றும் 'ராஜராஜன்' என்றும் திருநாமம் செதுக்கிய காளங்கள், திருப்பள்ளித் தொங்கல் மகுடம், தவளச்சத்திரமகுடம், வண்ணிகைத் திருக்கொற்றக்குடை மகுடம், ஈச்சோப்பிகை, வெண்சாமரைக்கை, காளாஞ்சி முதலிய திருச்சின்னங்களும், ஸ்ரீமுடி, வீரபட்டம், திருவுதரபந்தனம், திருவடிக்காறை, திருப்பட்டிகை, சப்தசரி, பஞ்சசரி, திருக்குதம்பை, தோடு, ராஜாவர்த்தம், திரள்மணிவடம், தாலிமணிவடம்,

ஸ்ரீசந்தம் முதலிய பொன்னாபரணங்களும், வடுகவாளி, முத்துமாத்திரை, பஞ்சசரி, ஏகாவல்லி, முத்தின்சூடகம், திருக்கால்வடம் முதலிய முத்தாபரணங்களும், கண்டநாண் புல்லிகைக்கண்டநாண், பாசமாலை, மாணிக்கத்தின்தாலி, ஸ்ரீவாகுவலயம், பதக்கம், ரத்னவளையல், ரத்னசூடகம், ரத்ந மோதிரம், நவரத்னமோதிரம், பிருஷ்டகண்டிகை முதலிய ரத்தினாபரணங்களும், பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் செய்த ஒட்டுவட்டில், கலசம், குடம், தட்டம், குறுமடல், கிடாரம் முதலிய பரிகலங்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆபரணங்களைக் கூறுமிடத்து அரக்கு, செப்பாணி, சாடுகளை நீக்கிப் பொன்னை நிறையெடுத்து, அவற்றில் நவமணிகள் பதிக்கப்பெற்றிருப்பின், அவை இத்தனை, இவ்வளவு நிறையுடையன, இன்னின்ன தன்மையையுடையன என்றுரைத்து விலை இத்தனை காசு என்றும் கண்டிருப்பது மெச்சத்தக்கது.

அக்காலத்தில், நூறுகுழி கொண்டது ஒரு மா ஆகவும் இரண்டாயிரம் குழி கொண்டது ஒரு வேலியாகவும் இருந்தது. நிலம் அளக்குமிடத்துப் பொது அனுபவத்திற்கு வேண்டிய குளம், நத்தம், நந்தவனம், பெருவழி, கன்றுமேயும் பாழ்நிலம், சுடுகாடு முதலியவற்றை நீக்கி "நிலம் முக்காலே இரண்டு மாக்காணி அரைக்காணிக் கீழ் அரையே மூன்று மாவின் கீழ் மூன்றுமா அரைக்காணி முந்திரிகைக் கீழ் முக்காணிக்கீழ் முக்காலே ஒருமா" என வெகு நுண்ணிதாக அளக்கப்பட்டுள்ளது. நிலம் அளந்த கோல் பதினாறு சாண் அளவினையுடையது. அதற்கு 'உலகளந்த கோல்' என்று பெயர்.

இக்கோயிலில் தேவாரம் பாடுவதற்காகச் சங்கீதத்தில் தேர்ந்தவராக நாற்பத்தெண்மரை ஏற்படுத்தியதும், ஆடல் பாடல்களை இயற்றவும், கோயிற்பணிகளைக் குறைவின்றிச்செய்யவும் தளிச்சேரிப்பெண்டுகள் நானூறு பேர்களை ஆலயத்தையொட்டி 400 வீடமைத்துக் குடியேற்றியதும், பெருஞ்சண்பக மொட்டு, ஏலக்காய், வெட்டிவேர்களை நீரில் ஊறவைத்துத் திருமஞ்சனம் செய்வித்ததும், திருவிளக்கு ஒன்றுக்கு உழக்கு நெய்வீதம் தினந்தோறும் அளப்பதற்காக ஆடு, பசு, எருமை என்னும் இவற்றில் ஓரினத்தை

இடையர்க்குக் கொடுத்து வந்ததும், ஆராதனத்திற்கு அமைத்தவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் அமுது அமுது எனக்கூறிச் செல்வதும், கோயில் மரக்காலை ஆடவல்லான் என்றும், நிறைகல்லை தக்ஷிணமேரு விடங்கன் என்றும், பெரும் பண்டாரத்தை (Big Treasury) தஞ்சைவிடங்கன் என்றும் வழங்கிவந்ததும் பாராட்டத்தக்கன.

இனி, இக்கோயிலிலுள்ள சாசனங்களில் உள்ளவற்றை எல்லாம் எடுத்துரைக்கப்புகின் விரியுமாதலால், அதனை விடுத்துப் பொதுவாகக்கூறுமிடத்து, இச்சாசனங்களால் அக்காலத்தில் பலராலும் பிரதிஷ்டை செய்வித்துள்ள விக்கிரகங்கள், அவைகளுக்காக அவர்கள் கொடுத்த விளைநிலங்கள், திருப்பரிகலங்கள் (பாத்திரங்கள்), திருச்சின்னங்கள், திருவாபரணங்கட்கு விவரமும், எவரும் எவ்வித குறையும் கூறுவதற்கு இடமில்லாமல், உப்பு முதல் கற்பூரம் வரைக்கும் வேண்டிய எல்லாப் பண்டங்கட்கும் செய்யப்பட்டுள்ள ஏற்பாடும், நிலங்களை எல்லைகூறி வெகு நுட்பமாக அளந்து இறைகட்டியதும், ஆபரணங்கட்குப் பெயரும் ஏனைய விவரமும் விளங்கக்கூறி நிறைகண்டு விலைகூறுவதும் அறியக்கிடப்பதோடு, இராஜராஜன் சிவபக்தியில் ஈடுபட்டவனாய்த் தன்கீழ் வாழ்பவர்க்கு சைவவுணர்ச்சியை எழுப்பினவன் எனினும் புறமத துவேஷமற்றவன் என்பதையும், தேவாரத்தை வளர்ப்பதில் ஆர்வமும், சங்கீதத்தையும் நாடகத்தையும் போற்றுவதில் நோக்கமும் உற்றவன் என்பதையும், இவன் காலத்தில் தமிழ் மிகமேலான நிலையில் இருந்ததென்பதையும், தஞ்சைநகர் உள்ளாலை புறம்படி என்னும் பிரிவினதாய்ப் பெருந்தெருக்கள் பலவுடன் சிறந்திருந்ததென்பதையும், நகரிலிருந்தவர்கள் பலகலையிலும் தேர்ந்து அரசபக்தியில் மேம்பட்டு நாகரீகத்துடன் வாழ்ந்தனர் என்பதையும் நன்குணரலாம்.

18|28

The Lawley Electric Printing Press, K. M. Hall, Tanjore.